

Piesa istorică

● **Vremea faptelor**, adaptare radiofonică de Cristian Munteanu, după piesa lui Ion Brad **Nu pot să dorm**, este un omagiu adresat cu căldură, cu dreaptă recunoștință, celor care — cărturari sau modești țărani ardeleni, mari personalități sau anonimi cărora istoria nu le va putea niciodată deslăși numele, femei și bărbați, tineri și bătrâni — și-au făcut un destin din destinul țării, luptând alături, neosteniți, cu arma sau cu slova, pentru drepturile poporului român, pentru demnitatea lui națională și socială. Piesa recheamă din trecut fapte și personaje reale (eroul principal e Timotei Cipariu), precizează timpul și locul acțiunii, și, totuși, senzația pe care o lasă nu este — sau nu e în primul rând — aceea a reconstituirii istorice, ci mai curând a unui eseu de intensă vibrație lirică despre țaria credinței în dreptate, în adevăr, în libertate, despre punțile trainice ale deplinei înțelegeri, create de urmărirea aceluiași ideal, între oameni pe care, altfel, totul i-ar diferenția. Acest suflu proaspăt, de subiectivitate — în sensul implicării afective, nu al deformării părtinitoare —, suflu propriu relațiilor purtate din gură în gură, din generație în generație, este preluat și fructificat de montarea semnată de Cristian Munteanu, devine elementul definitoriu, unificator, al interpretării. Notăm, dintre actorii cuprinși în distribuție, pe George Constantin, Leopoldina Bălănuță, Dana

Dogaru, Irina Mazanitis, Adrian Pinte, Ion Besoiu.

● Istoria constituie punct de plecare și pentru scenariul radiofonic **În iarna aceea îndepărtată** de Mircea Ionescu ; punct de plecare și nu conținut, pentru că textul e o parabolă, nu o cronică, dar poate și pentru că epoca pe care o investighează — premergătoare romanizării Daciei — ne oferă, dacă nu foarte multe date, extrem de numeroase simboluri. Este un merit al scenariului descifrarea unor asemenea simboluri, dar și o scădere a sa prezentarea lor prea explicită, insuficiența efortului — sau a abilității — de a da carne gândului și contur faptic sentimentelor. Montarea nu a reușit nici ea (deși unele tentative de imprimare a unui ritm mai dramatic erau evidente) să înlăture totdeauna senzația de discursiv, linear, sfătos. Au trudit, totuși, întru aceasta, regizorul Titel Constantinescu și actorii Alexandrina Halic, Dana Dogaru, Mircea Anghelescu, Mihai Cafrița, Adrian Pinte, Corado Negreanu, Daniel Tomescu, Răzvan Ionescu ș.a.

● Un moment de profundă semnificație în destinul României — Unirea cea Mare — oferă lui Constantin Paraschivescu materialul unui text radiofonic convingător, scris cu căldură și dinamism. **Un fulger în Carpați** reconstituie nu doar fapte, secvențe ale unei acțiuni, ci starea de spirit care a dat naștere acestor fapte, temperatura ideilor și a trăirii care au animat aceste acțiuni. Claritate, expresivitate, pondere sînt atribute ce caracterizează în egală măsură regia (Dan Puican) și interpretarea (Gheorghe Cozorici, Victor Rebengiuc, Dana Dogaru, George Constantin, Mircea Albulescu, Ion Besoiu, Gabriela Popescu).

Cristina DUMITRESCU

